

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 17713

гр. София, 24.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 51 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕТА В. И.

като разгледа докладваното от ИВЕТА В. И. Гражданско дело № 20241110102799 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 83, ал. 2 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от Ж. В. Ж., чрез пълномощника му адв. Р. М., уточнена с молба от 16.02.2024 г., срещу ЗК „.....“ АД с искане за заплащане на сумата от 6000 лева, представляваща обезщетение неимуществени вреди, вследствие на пътно-транспортно произшествие от 16.08.2023 г., предизвикано от водача на лек автомобил „.....“ с рег. № ....., чиято гражданска отговорност е застрахована при ответника, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 27.09.2023 г. до окончателното ѝ изплащане.

С исковата молба ищецът е направил искане да бъде освободен от внасянето на държавна такса и разноски по делото на основание чл. 83, ал. 2 ГПК.

Към депозирана по делото уточнителна молба от 16.02.2024 г., във връзка с дадени от съда указания с разпореждането от 31.01.2024 г., за доказване наличието на основание за уважаване на искането по чл. 83, ал. 2 ГПК, ищецът Ж. В. Ж. е представил декларация за материално и гражданско състояние, в която, под страх от ангажиране на наказателната си отговорност по чл. 313 НК за деклариране на неверни обстоятелства, същият е удостоверил с подписа си, че: получава месечен доход в брутен размер от 3 000 лева от заплата, има сключен граждански брак, като съпругата му също получава месечен доход в размер от 3 000 лева бруто; същият и съпругата му издържат четиричленно семейство с две непълнолетни деца, съответно на 15 и на 10 години; със съпругата си притежава в режим на СИО два недвижими имота – апартаменти в град София; притежава моторно превозно средство „.....“ 2012 г.; със съпругата му не притежават дялове/акции в търговски дружества и имат парични влогове на стойност 10 000 лева. В декларацията е отразено също, че семейството няма постоянни разходи, свързани с лечение, както и, че посочените имоти и лек автомобил се изплащат на кредит, за което е налице месечен разход от 850 лева.

Декларираните от ищеца обстоятелства относно притежавани недвижими имоти се подкрепят от данните от постъпилата по делото справка от Агенция по вписванията – приложение към писмо от 25.03.2024 г. относно налични вписвания/отбелязвания/заличавания, във връзка със служебно изисканата информация от съда по партидата на името на ищеца.

От служебно извършена справка от Регистъра на НОИ се установява, че ищецът е

страна по действащо трудово правоотношение, считано от 26.09.2005 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 2 ГПК от внасянето на държавна такса и разноски в производството се освобождават физическите лица, за които е признато от съда, че не разполагат с достатъчно средства, за да ги заплатят. Целта на законоворегламентирания институт е да не бъде възпрепятстван достъпът до съдебна защита на тези лица. Критериите, които съдът взема предвид при извършване на своята преценка са доходите на молителя и на неговото семейство, имущественото му състояние, семейното му положение, здравословното му състояние, трудовата му заетост, неговата възраст.

В настоящия случай, от декларираните от ищеца обстоятелства, както и от данните, следващи анализирани писмени доказателства, съдът намира, че не са налице формалните предпоставки за прилагане на разпоредбата на чл. 83, ал. 2 ГПК, намирайки, че при неосвобождаване на ищеца от заплащане на такси и разноски в производството правото му на достъп до съдебна защита не би било нарушено.

За да достигне до този извод, съдът съобрази, че в депозираната по делото декларация ищецът е декларирал постоянен източник на средства за издръжка на него и семейството му – работна заплата, вкл. и такъв доход на неговата съпруга, с посочен брутен размер на дохода от по 3 000 лева – за него и за съпругата му. Наред с това, съдът взе предвид и обстоятелството, че двамата притежават две семейни жилища – апартаменти в гр. София и подземен гараж (съгласно справка от АВ) и автомобил, което обуславя извод, че не се налага извършването на допълнителни разходи за задоволяване на жилищните нужди на семейството под формата на наем и др. п. Ищецът е декларирал и налични парични средства като влог в размер на 10 000 лева, която сума, с оглед икономическите условия и стандарт на живот в страната, дава стабилност и материална обезпеченост на него и семейството му за един по-дълъг период от време. Предвид това, въпреки декларирания ежемесечен разход на семейството от по 850 лева за погасяване на кредитни задължения и издръжката на две непълнолетни деца, при съобразяване с общия месечен доход на семейството от около 6 000 лева в брутен размер и постоянния му характер, съдът намира, че по делото от ищеца не се установя липсата на достатъчно средства за заплащане на дължимата държавна такса по делото, в случая в размер на 240 лева и на евентуални следващи разноски в хода на производството.

Ето защо, в случая не са налице предпоставките по чл. 83, ал. 2 ГПК за освобождаване на ищеца от задължението за внасяне на държавна такса и разноски по делото, поради което искането му следва да бъде оставено без уважение.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ищеца Ж. В. Ж., с ЕГН: *****, обективизирано в исковата молба, за освобождаване на основание чл. 83, ал. 2 ГПК от задължението за внасяне на държавна такса и разноски по настоящото производство.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба, пред Софийски градски съд, в едноседмичен срок от връчването му на ищеца.

ПРЕПИС от определението **да се връчи на ищеца**, на посочения в исковата молба съдебен адрес.

При влизане в сила на настоящото определение, делото **да се докладва** за администриране на исковата молба чрез даване на указания до ищеца за внасяне на дължимата държавна такса по делото.

Съдия при Софийски районен съд: _____